

### **30. Als mannen van Mars komen en vrouwen van Venus dan komen honden waarschijnlijk van Jupiter.**

**Iemand die iets niet weet, maar weet dat hij het niet weet, weet meer dan iemand die iets niet weet maar niet weet dat hij het niet weet.**

**Men kan een koe melken en een papegaai leren praten maar andersom gaat niet!**

Wanneer een hond opvoeden zo eenvoudig was als goed gedrag belonen en slecht gedrag negeren dan waren wellicht de asiels niet zo overvol. Het verwachtingspatroon dat mensen van een hond hebben is soms onrealistisch. In deze maatschappij mag men met honden trainen, africhten of sport doen, maar opvoeden zou moeten en honden voeden zichzelf niet op!

Compassie hebben maakt ons menselijk en daar is niets mis mee maar om goed met honden om te gaan is kennis onontbeerlijk. Alleen dan kan men de juiste balans vinden tussen rationaliteit en compassie of het hoofd en het hart.

Het mag, maar men hoeft niet super intelligent te zijn of bvb neuro wetenschapper een beetje emotionele intelligentie volstaat, een klein beetje fantasie en wat inlevingsvermogen (dat is eigenlijk een ander woord voor empathie) en daarmee kunnen we op een psychologisch verantwoorde benaderingswijze met honden omgaan.

Hondengedrag is immers geen exacte wetenschap. Let dus op dat je niet verdrinkt in de vloed aan informatie, volg je gevoel en je hart waar het kan en aanvaard dat een hond alleen hond kan zijn.

Gebrek aan kennis is de bron van veel leed! Een gedeelte van het leren door honden gebeurt ook door empathie of inlevingsvermogen. Bvb de bijtremming. Ze piepen automatisch als ze te hard gebeten worden door broertjes of zusjes omdat het pijn doet en zo leren ze dat wanneer ze zelf bijten en broertje of zusje piept dat er te hard wordt gebeten.

Prima geregeld lijkt wel, alleen duurt de periode van dat leren niet zo lang en begint het maar op het moment dat veel pups om commerciële redenen het nest al verlaten hebben. Een grote verantwoordelijkheid ligt dus bij de fokker en het verrijkt opgroeien in het algemeen maar ook bij de mensen die via allerlei kanalen raad geven.

Wie zelfbewust is, is ook zelfzeker maar wie zelfzeker is, is niet automatisch ook zelfbewust en soms gewoon arrogant en door luider te spreken versterken ze wel hun stem maar niet hun argumenten. Soms is het moeilijk te zien of iemand echt wat van hondengedrag kent of doet alsof. Tenminste voor mensen! Honden zien het wel maar zijn

daardoor niet geholpen en populisten zeggen wat mensen willen horen. Zelfs toeschouwers weten het altijd beter maar zij zien slechts een momentopname van op afstand. Ze zouden zelfs rationeel kunnen denken maar dan enkel van in hun positie en niet in die van u.

Trap niet in dat soort valkuilen. Doen alsof is voor veel mensen gewoon geworden. Facken of iets doen om wat anderen ervan vinden voor het imago, reputatie of status. Bij honden werkt dat niet! Kijk maar naar daklozen, voor hun hond zijn zij de leider.

Let op: een beetje gevoelig zijn voor kritiek is geen zwakte. Overgevoelig zijn en er u laten door beïnvloeden is dat wel. Vergeet niet dat de moraal van sommige mensen gebaseerd is op het verwerpen van de moraal van anderen en er is een zeer groot verschil tussen mensen en honden. Hoewel we beide tot de zoogdieren behoren en geprogrammeerd zijn om in groep te leven is ook dat heel anders. Trouwens veel dieren leven in groepen, al naar gelang de soort zijn er troepen, kuddes, zwermen, scholen, kladden, kolonies, gemeenschappen, clans, families enz.

Wij mensen die van nature groepsdieren zijn leven zelfs in een maatschappij. En wat is precies het verschil met een roedel? Wanneer een mens een andere mens helpt is dat meestal overwogen. Instinct speelt hier een kleinere rol, meestal met bloedverwanten. In een roedel bij honden is het automatisch instinctief!

Voorbeeld: een wilde hond wordt aangevallen door een veel sterkere beer. Automatisch bijt een andere hond van de roedel de beer langs achter waardoor hij de beer afleidt van het eerste slachtoffer maar waardoor hij eigenlijk het gevaar op zichzelf richt. Uiteraard wordt ook hij weer door de roedelmentaliteit geholpen door een andere wilde hond. Die mentaliteit hebben ook onze honden nog steeds. Zéér weinig mensen zouden dat nog doen.

Natuurlijk komen wij op onze wandeling door het park niet zo dikwijls een beer tegen maar er zijn honderden voorbeelden waar onze hond op de roedel rekt, terwijl mensen die met hun hond een team vormen al een uitzondering zijn, laat staan een roedel. De macht of veiligheid van een groep of team wordt groter maar bij een roedel is dat nog sterker, mede omdat de roedel eerst komt en dan het individu en daardoor wordt het geheel beter dan de som der delen!

Daarbij komt het collectief bewustzijn. Wanneer er bijvoorbeeld een aardbeving nadert weet onze hond dat maar communiceert daar normaal niet over omdat hij niet kan begrijpen dat wij dat niet geregistreerd hebben. Dit is maar één voorbeeld.

Nog een ander: voor mensen is het normaal te wandelen op openbare plaatsen maar dat kennen honden van nature niet. Het moet hen geleerd worden. Voor honden is er het territorium. Daar komt nooit een hond van een andere roedel in. In het jachtgebied komen wel andere honden maar daar rekenen ze op de leider om op te letten. Wanneer ze die rol zelf moeten vervullen kan het wel eens mis gaan en dat is niet de bedoeling.

Bij de voorvader van onze hond, de wolf, gebeurt het uiterst zelden dat een andere roedel het jachtgebied doorkruist, hooguit enkele malen per jaar. Wij daarentegen wandelen elke dag met een paar honderd honden door hetzelfde parkje.

Een ander wijdverbreid misverstand is dat wolven in roedels leven om grote prooien te vangen. Dat lijkt logisch want het helpt natuurlijk maar de Ethiopische wolf leeft ook in roedels met dezelfde structuur als de andere wolven alleen jagen ze individueel en op prooien die niet groter zijn dan een konijn. "Kringfilosofie op zijn best".

Ik geef nog een voorbeeld tussen mensen en honden in roedel of groepsverband. Als er gevaar dreigt zijn er voor een hond twee hoofdopties, vechten of vluchten. Wanneer een klein hondje iets ziet waarvan hij niet zeker is maar het baasje pakt het hondje op blijft er automatisch nog maar één optie over en dat is vechten want vluchten kan niet meer.

"Een baas stuurt een leider leidt". Maar zoals we reeds zagen heeft het woord leider voor veel mensen een negatieve betekenis. We zijn nu eenmaal mensen en vandaar dat we ook vanzelfsprekend vanuit die structuur denken, ook als het over honden gaat. Zelfs iemand die de aap uithangt en zich als een varken gedraagt, denkt mens. Er zijn echter veel duidelijke verschillen. Zo kun je als mens uw kinderen vrij opvoeden en toch kans hebben dat het allemaal goed met ze komt. Wanneer je ze te vrij opvoedt wordt die kans dat het goed komt een stuk kleiner maar bij honden is die kans onbestaand.

Honden hebben echt structuur nodig en geen trends. Honden zijn wat dat betreft conservatief en daar bestaan nogal wat misverstanden over. Onlangs las ik (en ik citeer) "Wanneer een hond aan een kat snuffelt en hij krijgt een flinke krab, doet hij het daarna niet meer. Dat noemt wetenschappelijk een positieve correctie".

Nu ken ik een hoop mensen die een correctie altijd negatief vinden alleen is dat voor honden niet zo. Bij honden in de natuur is de leider van nature automatisch iemand die ook domineert en dus waar nodig corrigeert en dat is positief. Bij mensen is iemand die domineert niet altijd een leider. Denk maar aan koningen, die worden dat automatisch of ze nu geschikt zijn of niet. Of zonen van bazen, dat kunnen tirans zijn in plaats van leiders. Dat kan bij honden niet.

Er zijn een boel zaken die mens en hond doen op waarschijnlijk dezelfde manier bvb slapen in verschillende fases en dromen. We weten natuurlijk niet over wat. Ook stress krijgen gebeurt zowel bij honden als mensen alleen is bij honden de hoofdreden het gebrek aan een echte leider. Dat is bij mensen ook een veel voorkomende reden maar bij mensen zijn er nog veel meer redenen dan bij honden om stress te ontwikkelen.

Fysiek geweld is ook iets dat normale mensen en honden verafschuwen. Dit zijn maar enkele dingen die mens en hond min of meer gelijkaardig doen of ervaren maar er zijn er nog meer. Het grote gevaar zit in die zaken die ogenschijnlijk hetzelfde zijn maar waar details het grote verschil maken. Multitasken bijvoorbeeld.

Volgens sommige vrouwen kunnen mannen dat niet. Dat is overdreven hoewel vrouwen het gemiddeld beter kunnen dan mannen maar honden kunnen het echt niet! Ik haal een voorbeeld aan: een hond schrikt, toont vluchtgedrag maar is aan de leiband, hij vlucht dus maar één meter (daar is immers het einde van de leiband). De baas zegt "Het is niets, ge bent braaf" en hij streelt de hond. Wat de baas dan doet is het vluchtgedrag belonen. Het lichamenlijk vluchten is aan het einde van de leiband gestopt maar het geestelijke vluchten nog niet en een hond kan maar één ding tegelijk!

Wij mensen zouden in normale omstandigheden bepaalde zaken niet doen omdat ons denkvermogen ons daarvan weerhoudt maar honden doen dat soort zaken juist zonder denken. Honden vluchten en kijken dan waarvoor ze zijn gevlucht. Dat maakt hun reactievermogen veel sneller.

Bij honden gaat dat als volgt:

1. Zintuigen
2. prikkel in de hersenen
3. spieren.

Bij mensen:

1. Zintuigen
2. Registreren en sorteren in de hersenen
3. Commando
4. Prikkel
5. Spieren

Toen onze honden nog wolven waren was dat gewoon nodig voor hun overleven en domesticatie heeft daar niets aan verandert. Honden zijn gedomesticeerd, mensen zijn geëvolueerd en dan is er nog selectie. Daardoor hebben wij mensen veel rassen gecreëerd maar bij onze honden selecteert de natuur al lang niet meer de levensvatbare dieren en ons hart benadert honden anders dan ons verstand, zeker als het puppies zijn.

Dat maakt voor die pups wanneer ze volwassen zijn niets uit. De mens heeft door dat verlengen van het kindschema (Neotenie is de officiële naam daarvoor) honden gecreëerd die er door hun uitzicht trachten voor te zorgen dat ons verstand wordt uitgeschakeld en dat we als het ware met ons hart gaan denken. Nochtans is een pup wanneer hij geboren wordt niet verantwoordelijk voor wat hij later gaat worden. Het zijn wij mensen, die de monstertjes creëren die later de familie terroriseren of in het asiel terechtkomen en dat allemaal omdat we wel een hond willen maar hem geen hond laten zijn of hem niet als hond behandelen. Er zijn ook mensen die denken en aanvaarden dat dit soort gedrag er nu eenmaal bij hoort.

Gelukkig zijn er ook mensen die wel goed omgaan met het wezen hond maar het merendeel van de hondenbezitters is ofwel te zacht of te hard en wanneer er "te" voorstaat is het dikwijls foute boel. Honden zijn gewoon anders!

Monty Roberts (of de paardenfluisteraar) die aan de basis lag van paarden op een positieve manier te gaan trainen, dus niet meer breken zoals het algemeen genoemd werd (dat ging gepaard met bruuft en fysiek geweld) bereikte zijn doel door het paard de mens als leider te laten herkennen en aanvaarden. Terwijl dat voor veel mensen nog altijd een contradictie is bij honden.

Bij honden is objectief naar onze normen niet objectief naar hun normen. Denk maar aan het verschil tussen ongewenst en abnormaal gedrag of evolutionaire reacties. Egels bijvoorbeeld rollen hun bij gevaar nog steeds op dat helpt hen beschermen voor een vos maar niet wanneer er een truck afkomt, dan zou je moeten wegrennen. Wij mensen, met ons ontwikkeld verstand zouden dat doen, egels niet. Zintuig gevaar – prikkel in de hersenen – spieren oprollen – gevolg egel plat.

Wij mensen vinden dat dom maar een egel is niet dom. Hij is niet zo snel als wij geëvolueerd. Moeder natuur evolueert en regeert niet middels angst maar middels rustige kracht en zelfzekerheid. Zo'n egel pleegt geen zelfmoord, hij doet gewoon wat hij instinctief moet doen!

Zelfs uit zaken die honden instinctief doen kunnen ze bijleren, denk maar aan een teef die een nest heeft. Ervaring is belangrijk maar de eerste keer is instinctief dat is zeker. Ik zag ooit een teef werpen die geboren was uit een keizersnede en toch wist die perfect wat te doen. Minimaliseer instinct dus niet of bvb de gave van het anticiperen. Pavlov heeft het wetenschappelijk aangetoond maar ieder van ons kent het. Afhankelijk van welke jas of schoenen we nemen weet de hond precies wat wij gaan doen.

Dit is maar een voorbeeld maar ook dit is weer een overblijfsel van vroeger toen onze hond nog zelf voor de kost moest zorgen. Als hij een konijn zag liep hij niet naar de plaats waar het konijn was maar naar daar waar het ging zijn nadat het konijn de hond had opgemerkt. Anders zou hij in plaats van +/- 1 op 10 succesvol jagen nooit wat vangen natuurlijk en dat is anticiperen. Het zit onze hond in het bloed, het is aangeboren! Een ander verschil tussen mens en hond zijn vooroordelen. Ieder mens is er tegen maar niemand is er vrij van. Honden wel! Een kennis van mij zit in een invaliden wagentje omdat hij fysiek gehandicapt is maar de keren dat mensen hem aanspreken alsof er ook psychisch iets mis is zijn niet te tellen. Honden veroordelen hem nooit.

Er zijn nog meer verschillen die ogenschijnlijk niet zoveel uitmaken maar waar de hond enorm veel schade kan door lijden. Zo zijn mensen omnivoor en honden carnivoor alleen zijn honden ook opportunist. Dus wat andere van de groep eten en zeker de eventuele leider moet wel goed zijn. Daarbij komt dat wanneer honden verkeerd eten men dat niet onmiddellijk ziet. In sommige gevallen pas maanden of jaren later!

Nog een verschil is de taal, voor mensen is die veel uitgebreider omdat we veel zaken bespreken of willen bespreken die voor honden absoluut niet van belang zijn. Honden bvb roddelen nooit maar er zijn ook beperkingen. Voor mensen zijn er +/- 7000 talen in de wereld, voor honden is er maar één hondentaal die voornamelijk uit gebaren bestaat. Maar mensen zijn er in geslaagd de gebarentaal voor slechthorenden in verschillende landen anders te maken!? Mensen zijn mensen en ook in taal zijn het de anderen die zich moeten aanpassen en dat geldt dus zeker voor honden. Als die niet in het voor dat soort mensen hun systeem passen laten ze de hond "inslapen". Dat doet immers geen pijn.

Het is echter een leugen want wie inslaapt wordt daarna ook weer wakker. Het is dus doodspuiten door middel van een giftige injectie. Euthanasie noemen ze het ook wel eens en dat kan technisch niet eens, een hond zou dat zelf moeten aanvragen en zijn handtekening zetten. Het juiste woord is "Culling". Dat is het woord voor selectief doden van dieren omdat ze niet in een systeem passen. Oorzaak en gevolg dat is inderdaad de simpele denkwereld van honden maar "als ik dat nog eens doe moet ik dood" past daar niet in.

Let op; in vergelijking met de meeste mensen hebben honden minder doodsangst maar er is een groot verschil tussen geen doodsangst hebben en dood willen. Honden hebben eveneens een overlevingsinstinct ze hebben alleen niet de logica, de gedachten, niet verwerkt spijt, ego, egoïsme of toekomstzorgen en zeker geen menselijk aanpassingsvermogen. Ze zijn gewoon anders!

Honden (of tenminste veel honden) kunnen de klok lezen zonder de wekker te zien. Onderdanig doen is bij honden geen synoniem voor doetje. Discipline heeft voor veel mensen een negatieve bijklank terwijl honden graag weten waaraan en waaraf als het maar consequent is. Ons verplaatsen is voor mensen met 5 km per uur al te snel terwijl dat voor honden een slakkengangetje is. Iemand kussen heeft voor een mens al zeer veel verschillende betekenissen voor een hond is dat een duw (in het Engels een Nosebob) of stomp met de neus maar het betekend nooit genegenheid. Likken wat honden ook wel doen betekend meestal kan ik wat krijgen. Het kussen van een hond, wat mensen wel doen, ervaart een hond ongeveer als een soort kopstoot.

Consequent, discipline, regels, grenzen, structuren, beperkingen, leiderschap. In de juiste zin van hun betekenis zijn dat voor een hond positieve zaken. Terwijl veel mensen er rillingen bij krijgen en in een gezin wordt rechtlijnigheid nog belangrijker terwijl het daar juist mis gaat. Mensen gaan dan iets doen wat honden ook niet kennen namelijk compenseren of nog erger overcompenseren. De hond mag dan bvb op zondag mee op restaurant. Hallo! Dat is voor de meeste mensen zeer gezellig maar niet voor de meeste honden.

Trouwens vrij zijn betekend voor een hond niet verantwoordelijk zijn en dus een leider hebben. Op restaurant gaan is voor veel honden dus een hel. Ook al hebben ze genegenheid tegenover mensen, of andersom onderworpenheid het is iets anders dan gehoorzaamheid. Honden zijn op dat gebied ook weer heel anders dan mensen. Bij gevaar of gelukkig meestal denkbeeldig gevaar staat de leider bij honden altijd vooraan. Dat is bij mensen ook weer even anders, generaals sneuvelen zelden en politiekers willen meestal uw leven opofferen om hun vaderland te beschermen.

Natuurlijk is moedig zijn iets anders dan geen angst kennen. Geen angst kennen is roekeloos maar bij honden gaat het over verantwoordelijkheid nemen. Bij mensen over geen risico lopen! Mede daarom ken ik oude vrijgezellen die nooit een blauwtje gelopen hebben omdat ze de cruciale vraag niet durfde te stellen.

Ook afgewezen worden daar geven honden niet om wel om bvb recht in de ogen gekeken te worden. Dat betekend bij honden iets totaal anders dan bij mensen. Het kan gelukkig ook eenvoudig geleerd worden. Wat veel moeilijker te leren is, is niet boos worden. Dat moet een mens zelf leren en soms echt veranderen. Niet boos doen dat gaat meestal wel, niet boos zijn dat is wat anders.

Wolven of honden corrigeren niet omdat ze boos zijn maar omdat de regels overtreden worden en ze lijken dan boos. Maar het één komt niet voor het ander. Het houdt ook meteen op tenzij een hond een rol moet vervullen die hij eigenlijk niet aankan. Bij gebrek aan leiding bijvoorbeeld.

Voor mensen is gelijk krijgen ook belangrijker dan gelijk hebben. Dat soort denkpatronen kan een hond eenvoudig niet maken. De leiding willen nemen komt bij mensen veel meer voor dan bij honden. Mensen denken vaak onterecht dat een hond wil domineren of leiden. Dat is niet zo maar waar wij het in hun ogen niet doen nemen ze wel hun verantwoordelijkheid omdat ze niet anders kunnen dan in hiërarchie te leven. Als hun positie verbeterd of veiliger wordt (ook al hebben wij er geen erg in omdat er geen echte dreiging is) toch worden zij beloont. Daar zijn geen schouderklopjes of snoepjes voor nodig.

Gelukkig kunnen honden niet lezen of programma's op TV begrijpen maar wij wel. Laat ons dan niet vergeten dat er ongeveer 400 jaar geleden (in wat wij nu Europa noemen) +/- 50.000 vrouwen op de brandstapel gestorven zijn omdat een gek in een boek had uitgelegd hoe je een heks kon herkennen terwijl we nu weten dat heksen niet bestaan.

Schokkend voor mij was dat in Engeland de anti hekswet maar in 1951 is afgeschaft, toen was ik al geboren en gek genoeg is ook hier weer een verschil. Ik als mens vind het verschrikkelijk dat zo iets gebeurt is en dat er nog allerlei kan gebeuren. Honden maken zich daar geen zorgen over.

Net zoals een blauwtje lopen heeft genegeerd worden voor honden een totaal andere betekenis als voor mensen. Mensen kunnen van de woorden die u spreekt met hun denkvermogen maken wat ze willen. Van genegeerd worden kunnen ze niets maken. Maar honden ervaren het zeer dikwijls als een goedkeuring voor wat ze doen. Ook hier is het mens denken zeer dikwijls een nadeel maar begrijpelijk.

Bijna automatisch vergelijken wij vanuit ons mens zijn. Honden komen ons als het ware ook tegemoet. Mensen zijn echte dag dieren terwijl honden in feite schemerdieren zijn. Wilde honden jagen en leven 's morgens en 's avonds maar ze hebben zich zeer goed aan ons aangepast.

Mensen kunnen het hele jaar door seks hebben. Gedomesticeerde reuen, ook hun wilde neven nog niet en ook gedomesticeerde teven zijn nog afhankelijk van periodes. Ze zijn echter al 2 maal per jaar loops terwijl de meeste wilde honden maar 1 periode per jaar kennen. Het zit echter niet in de cijfers maar veel meer in de beleving. Dat geldt ook voor de zintuigen.

Laat ons maar eens de drie beste onder de loep nemen. Honden horen beter, zien beter en ruiken beter. Dat is uiteraard zo maar dat is vanuit het standpunt van de hond gezien. Ze doen die dingen voornamelijk anders. Neem nu horen. Ze kunnen als ze dat willen de hartslag van een muis horen onder 50 cm sneeuw. Wij niet maar dat is geen probleem. Het probleem is soms dat zij niet weten dat wij dat niet kunnen.

Ik herinner mij nog de massale opkomst van de draagbare telefoon. In het begin hadden de meeste nog dezelfde ringtoon. Wanneer dan op een druk terras een telefoon rinkelde zag men soms meerdere mensen naar hun G.S.M. grijpen om dan te ontdekken dat het iemand anders was die gebeld werd. Wel dat soort zaken zou een hond weten omdat hij tot op minder dan 1 cm kan bepalen waar het geluid vandaan komt. Dat is niet gewoon beter horen, dat is ook anders.

Honden kunnen ook net als olifanten en walvissen ultrasone geluiden horen maar of ze die ook kunnen maken is bij honden nog niet onderzocht. Wel onderzocht is kijken. Laat ons niet vergeten dat honden alles wat wij zien vanuit een lager standpunt bekijken. Wat beweegt zien honden beter dan wij mensen en ze hebben ook een vorm van kleurenblindheid wat hen gek genoeg een voordeel oplevert.

Wat voor hun interessant is zien ze beter. Of fruit rijp is of niet zien ze slechter, maar ze eten geen fruit. Dus! Om een echte van een valse diamant met het oog te onderscheiden kan je mensen opleiden, een hond waarschijnlijk niet maar een hond zou je kunnen trainen om het verschil met zijn neus vast te stellen en dat kan een mens dan weer niet. Die zien of lezen alleen met hun ogen.



Wat de neus betreft daar kennen we allemaal voorbeelden van hoeveel beter een hond kan ruiken maar het is wederom in de eerste plaats anders. Uitwerpselen die wij mensen op twee meter afstand ruiken gaat een hond op enkele millimeter besnuffelen. Voor ons stinkt dat gewoon. Waarschijnlijk kent een hond dat niet. Voor de hond is het een boodschap! Waar, wie, wanneer, hoe, ouderdom, geslacht, cyclus enz..

Of nog: we wandelen voorbij een boom waar een sterke dominante reu een boodschap op geplast heeft die zegt "Hier niet voorbij op straffe van boete". Wij mensen ruiken natuurlijk niets en negeren dat de hond denkt roedel en vertrouwt daarop. We gaan verder en een beetje verder komen we de agressieve macho tegen en in plaats van te doen (wat we door verder te gaan belooft hebben aan onze hond) beginnen we paniekerig te roepen "Hier, zit, mag niet, ge moet braaf zijn, liggen enz..." bewijzen we weer maar eens dat er op ons niet kan gerekend worden terwijl wij in feite het juist anders willen. De verschillen tussen mens en hond zorgen vaak voor misverstanden tenzij we de hond bewust als hond behandelen.

In dat verband haal ik nog graag de emoties aan omdat zowel mensen als honden die hebben maar niet allemaal dezelfde. Wat wel hetzelfde is, is dat emoties niet kunnen worden uitgeschakeld. Veel emoties zijn spontane reacties die waarschijnlijk al bestonden voor onze hogere intelligentie zich ontwikkelde en ook daar is weer een verschil tussen mens en hond.

We zagen al dat instinct bij honden belangrijker is dan bij mensen maar dat geldt niet voor emoties. Wel hoe we er mee omgaan!. Schrikken doen we beide maar mensen schrikken als het ware gecontroleerder. Daarentegen angst is iets minder een reactie, dat vergroot ons beider concentratie maar we durven minder. Angst is een fundamentele emotie! Er zijn echter ook onbewuste emoties en daar zijn er die mensen wel kennen en honden niet. Bvb sentiment en wraak maar er zijn veel meer voorbeelden.

Een groot misverstand is berouw of schuldgevoel, dat kennen honden ook niet. Nochtans zijn veel mensen van het tegendeel overtuigd.

Honden kunnen alleen hond zijn!

Denis Steurs